WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 31 1 AUG. 1964

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Hé, jongens, wat kan de zon al weer lekker schijnen! Als het zulk mooi weer is, moet ik altijd aan de vakantie denken, jullie ook? De neefjes en ik zitten altijd ver vooruit al plannen te maken — zo genieten we dubbel!
De moeilijkheid is alleen dat we het nooit één s zijn: de neefjes willen graag een opwindende vakantie en ik wil het juist graag een beetje kalm aan doen . . .! En soms gebeurt het wel dat de neefjes elkaar in de haren vliegen omdat ze alle drie weer ergens enders heen willen!
Onder jullie zijn natuurlijk ook veel jongens en meisjes die met hun ouders op reis gaan, in ons eigen land, of in het buitenland. Maar er zijn ook kinderen die dit jaar om de een of andere reden thuis blijven. Met een van de jongens uit mijn buurt is dat ook het geval.
Joost; zo heet die jongen, „Iedereen gaat in de vakantie op reis," zei hij laatst tegen mij. „Alleen ik moet thuis blijven!"
„Nou, daar zou ik helemaal niet zo verdrietig om wezen!" zei ik. „Weet je dat ik in mijn vakanties het liefst lekker thuis zou willen blijven? Maar de neefjes willen op stap!"
„Wat zou u dan doen als u in de vakantie thuis bleef, oom Donald?" vroeg Joost. — „Ik zou al die dingen doen die je anders nooit doet!" antwoordde ik. „Ik zou bv. gaan lezen: fijne boeken over ruimtevaart en avonturen . . . Op die manier kan ik op reis gaan en toch lui in mijn stoel blijven zitten — met een lekker glas limonade!" Joost begon al wat vrolijker te kijken . . .
„En ik zou gaan vissen!" zei ik. „Hou jij van vissen?"
Joost knikte heftig. „Dan zou ik 's morgens al heel vroeg op pad gaan," ging ik verder. „Hah jij de vogels wel eens wakker horen worden, Joost? Dat kun jij in je vakantie beleven. En ik zou 'n zweefvliegtuig gaan bouwen en ik zou gaan zwemmen en ik wil eindelijk mijn kamer wel eens anders inrichten en . . ."
„. . . En ik ga mijn postzegels in mijn nieuwe album plakken!" riep Joost. „En mijn zeepkistauto een nieuw verfje geven en er ligt nog 'n model van een zeilschip in mijn kast . . ."
Je ziet: Joost was helemaal verzoend met het idee van een vakantie thuis! Hij zal waarschijnlijk tijd tekort komen!

OOM DONALD

✳ PRIJZEN ✳

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 31

De woorden (van vier letters) in de rondte invullen; steeds beginnen bij een groen hokje en dezelfde richting volgen als de wijzers van de klok gaan.
1. hoofddeksel; 2. houten kist van latwerk; 3. akelig; 4. venster; 5. deel van de hand.
Heb je de juiste woorden ingevuld, dan vormen de letters in de geel gekleurde hokjes van boven naar beneden gelezen de naam van een vervoermiddel. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 6 augustus naar **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam. Vermeld duidelijk je naam, adres en woonplaats en zet in de linkerbovenhoek van de kaart „Oplossing 31". Veel succes!

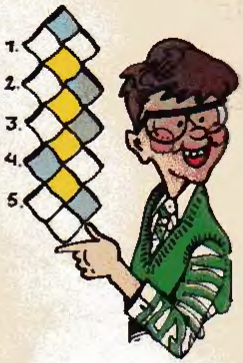

OPLETTEN ALLEMAAL

De prijswinnaars van nr. 24 zijn:
1e prijs: horloge: J. v. Dijk, Schuttenstr. 4, **Almelo.**
2e prijs: weefdoos: R. Helmich, R 4, **Latten (D.).**
3e prijs: badmintonspel: P. en T. Kuipers, **Bolsward;** R. Denijtls, **Amsterdam-Z.;** F. v. Gerve, **Zutphen;** J.-W. Polderman, **Kruiningen;** A. Rijk, **Schinnen;** E. en W. Vedder, **Diemen;** R. Verschoof, **Baarn;** Lia Hulst, **Berkel;** H. Cats, **Bergen op Zoom;** M. v. d. Laag, **Leeuwarden.**
Bal: J. en H. Fokkens, **Smilde;** L. Bartelds, **Lobith;** Henk Wansink, **Wenen (Dost.);** Elly Satter, **Varsseveld;** P. v. Reth, **Eindhoven;** J. Stam, **Zaandijk;** T. Zwarts, **R'dam;** Gaby Scholten, **'s-Heerenheek;** F. Wulfsen, **Elburg;** N. Deelen, **Ridderkerk;** K. Bos, **Utreekt;** N. Bolmer, **Hardenberg;** J. Brienen, **Poederoyen;** Joke Kuipers, **Stiens;** L. Vervloet, **Aarschot (Blg.);** A. Kroes, **Marum;** Aard Welman, **Laren (Gld.);** E. v. Zaten, **Den Helder;** C. v. Kesteren, **Nijmegen;** B. v. d. Laen, **Hoorn.**

De oplossing van prijsvraag nr. 29 luidt: **POPULIER.**

OOM DONALDS BRIEVENBUS

ANNY WILLEMS, Maria-Hoop (L.). Kan Leo nu weer gewoon met zijn rechterhandje eten? Ik hoop het voor hem. Tja, elke week Knabbel en Babbel in het blad, dat gaat toch echt niet, hoor.

HELMA HENDRIKSE, Leur (N.B.). Wat leuk dat je moeder nog bij dezelfde juf op school heeft gezeten als bij wie jij nu zit. Maar ja, nu de juf 65 wordt, is ze wel aan rust toe, vind je niet?

LOEK v. ZDN, Weert. Ja, jij hebt wel lang gewacht, Loek! Ben je geslaagd voor je toelatingsexamen? Als je van vakantie terugbent uit Mallorca, vertel je me er wel iets over, hè?

ANNEMIEKE DUYVENDAK, Oud-Beijerland. Je kunt het beste de **Donald Duck** in laten binden in boeken van een half jaar. Anders wordan ze te dik, zie je. De groeten van Oom Dagobert.

Schrijf zoveel je maar wilt aan **Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam.** Vermeld duidelijk je adres en zet in de linkerbovenhoek van de enveloppe: **Oom Donalds Brievenbus.** Tot schrijfs.

ONS ZIEKENLIJSTJE

Jan v. d. Linden is 15 jaar en is al lange tijd ziek. Hij is dol op filmsterkaarten. Wie gedenkt hem eens? Zijn adres is: Loonsebaan 38, Vught.
Ina Wortel ligt al een hele poos in Het Gooisch Kinderziekenhuis, Huizen (post Bussum). Ze is 15 jaar en zal nog minstens een jaar moeten liggen. Lieve briefjes en kaarten zijn van harte welkom!
Jantje Bakker en Franeisca Hofmans, Sanatorium, Zaal 5 in Hellendoorn zouden graag kaarten krijgen van Anneke Grönloh, Cliff Richard, Ivanhoe, Ricky Nelson, Sjoukje Dijkstra en Swiebertje.
Gonnie van Balkum, Nelly Lensen en **Godie van Hanssen** in het Sanatorium St.-Jozefsheil in Bakel krijgen erg weinig post. Gekleurde foto's van filmsterren en postzegels zijn hun hobby. Wie stuurt hun die?

WALT DISNEY

Donald Duck

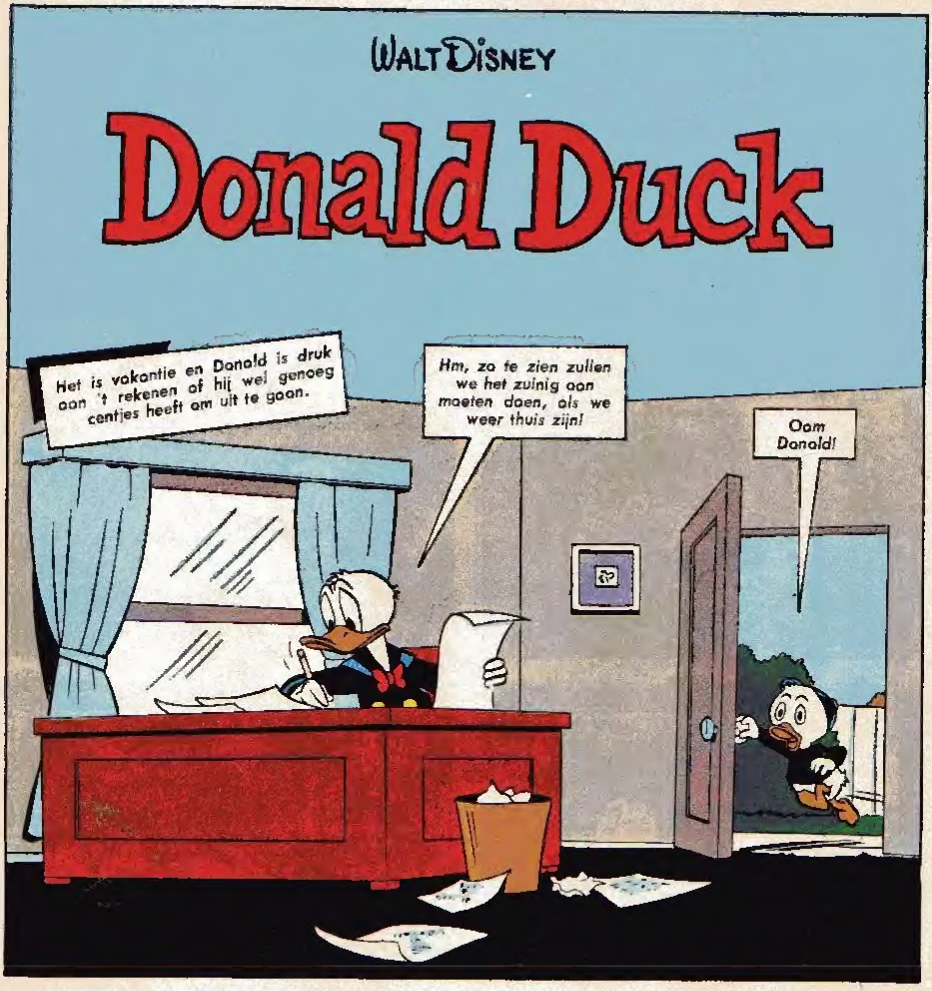

Ik hoop dat u uitkomt met het vakantiegeld!
Ik zal wel 'n nieuwe berekening moeten maken!

Maar we kunnen niet op vakantie gaan met schulden. Asjeblieft, jongen!
Héé! Dank u, meneer Duck!

Wat was alles toch anders, toen ik nog een kind was!
Wat bedoelt u?

Nou, wij lieten onze schulden nooit oplopen, we betaalden alles direct!
En . . . als u 't nou eens vergat?

Hm . . . dat deed ik nooit . . . geloof ik.
U moet een buitengewoon kind geweest zijn!

Dat dacht ik ook, maar ik was de enige!
In ieder geval bedankt, oom Donald!

Intussen . . . in een naburige stad . . .
Onze cliënt is op vakantie in Zuid-Amerika. Hij heeft weer eens geld nodig!
Hmm!

Hier is zijn opdracht! Wilt u ons de gevraagde som overhandigen?
?
BANK DIRECTEUR
Nee, heren. Uw opdrachtgever telegrafeert ons dat hij niet langer op deze manier geld wil opnemen!
Als hij geld nodig heeft, komt hij dat voortaan persoonlijk halen!
? ?
BANK DIRECTEUR
Dat begrijp ik niet!
Waarom doet hij dat?
Daar zal hij zijn reden wel voor hebben!
Ik moest u van hem dit ontslagbriefje geven!
Wat?
Zijn we zomaar ontslagen?
Dit is ongehoord!
Orders zijn orders!
We hebben die oplichterij één keer te vaak gepleegd!
De baas is achterdachtig geworden!
IEPSTAD BANK
Wat een geluk dat hij ons ontslagen heeft!
Nu kunnen we er tussenuit knijpen!

U VERLAAT IEPSTAD
TOT ZIENS!
Als een van die vorige cheques die we afgaven, was onderzocht, dan zouden we goed in de nor igheid hebben gezeten!
Of in de gevangenis!

Later in Duckstad...
D oar gaan we dan!
Komt u, oom Donald?

Ja, jongens!
Hm, ik heb toch niets vergeten?

Denk erom, jongens, zuinig met geld omgaan deze keer. We hebben niet zaveel uit te geven!
Hé, dat is merkwaardig!
Wat?

Die vent daar lijkt precies op onze ex-baas!
Verdraaid! Je hebt gelijk!
GEMENGD NIEUWS

Nu kunnen we het nog eens proberen!
Uh?
KNIP!

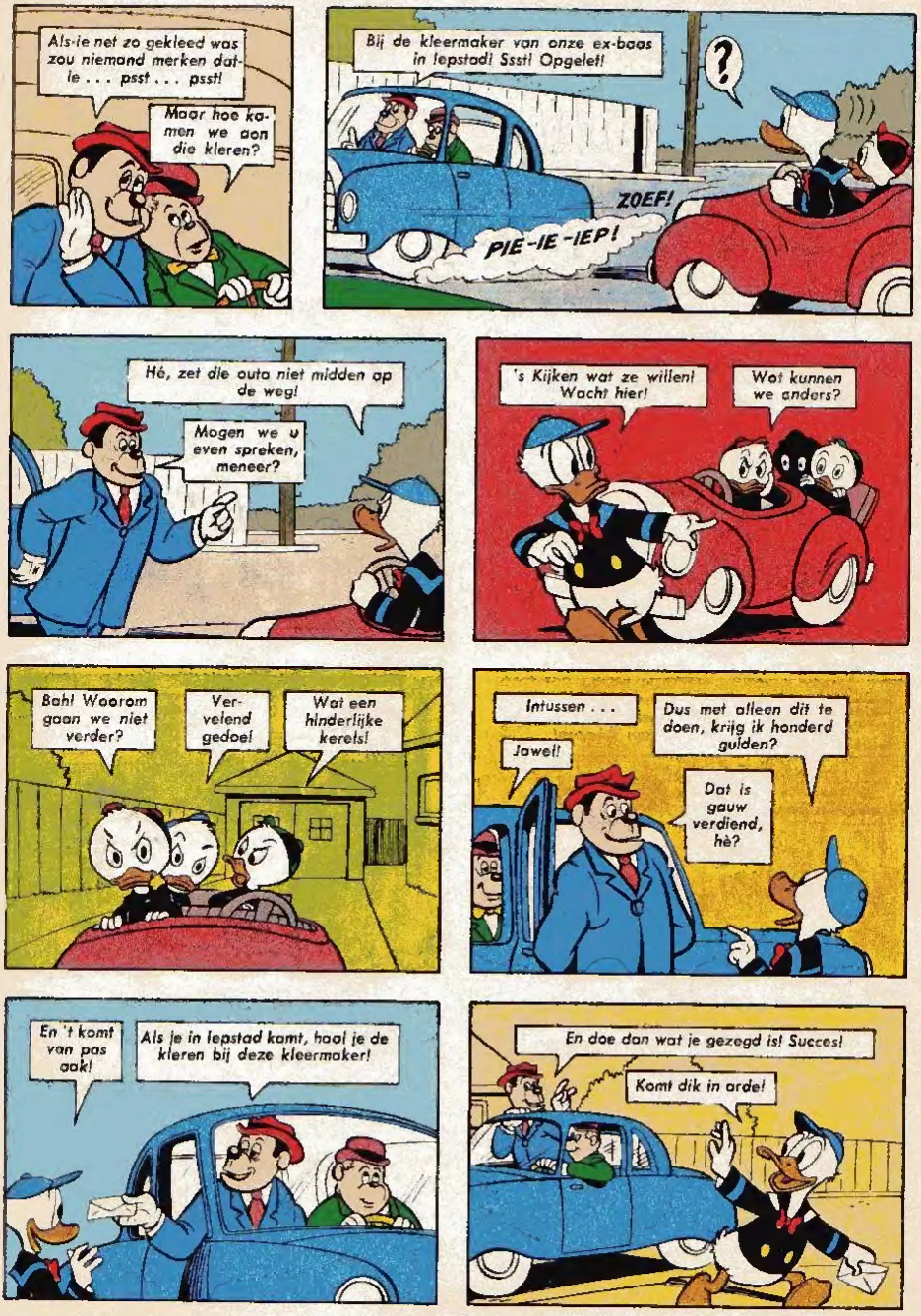
Als-ie net zo gekleed was zou niemand merken dat-ie . . . psst . . . psst!
Maar hoe kamen we aan die kleren?
Bij de kleermaker van onze ex-baas in Ieperstad! Sssst! Opgelet!
?
ZOEF!
PIE-IE-IEP!
Hé, zet die outa niet midden op de weg!
Mogen we u even spreken, meneer?
's Kijken wat ze willen! Wacht hier!
Wat kunnen we anders?
Bah! Waarom gaan we niet verder?
Vervelend gedoe!
Wat een hinderlijke kerels!
Intussen . . .
Jawel!
Dus met alleen dit te doen, krijg ik honderd guldens?
Dat is gauw verdiend, hè?
En 't komt van pas ook!
Als je in Ieperstad komt, haal je de kleren bij deze kleermaker!
En doe dan wat je gezegd is! Succes!
Komt dik in orde!

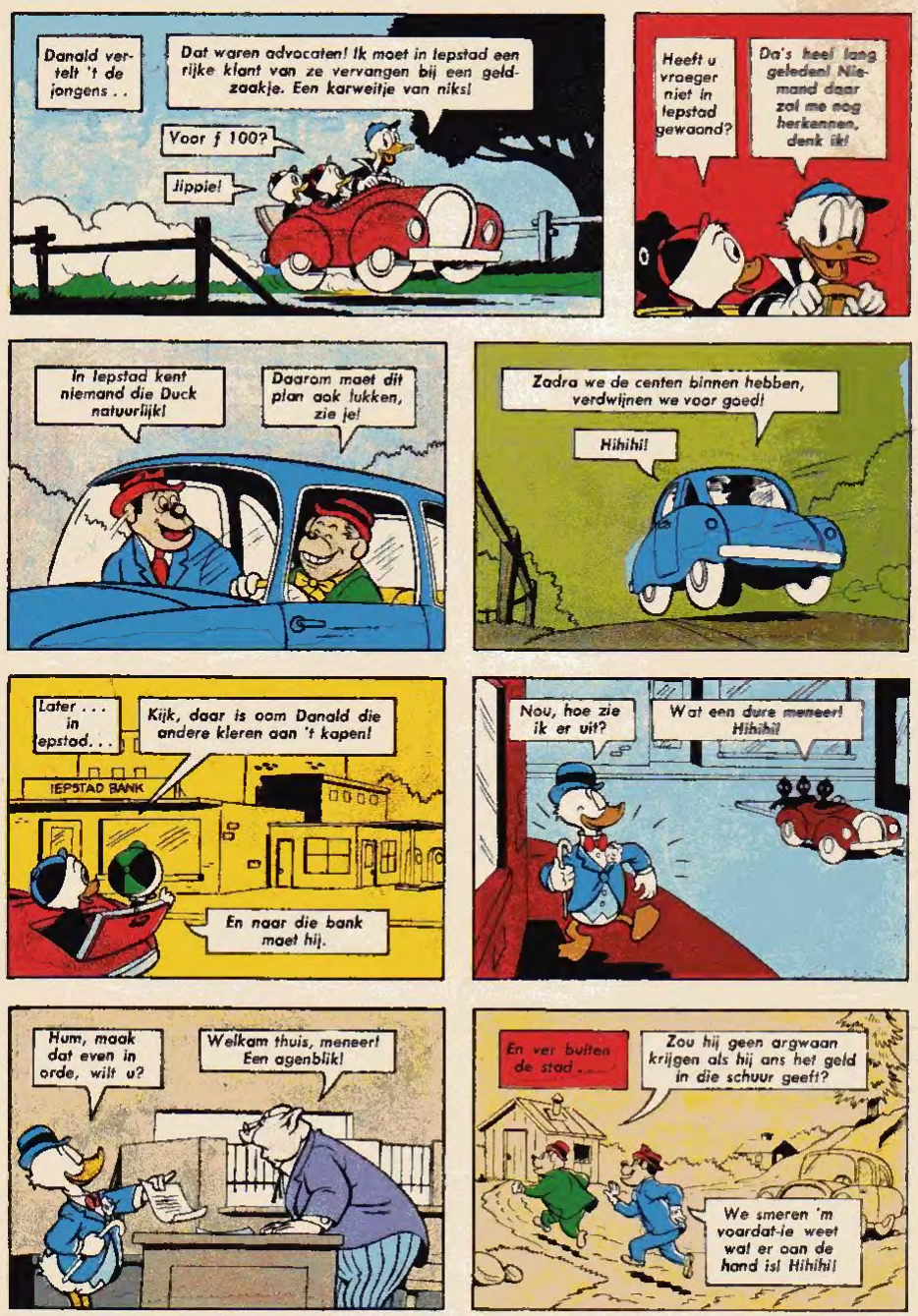
Donald vertelt 't de jongens . .
Dat waren advocaten! Ik moet in Iepstad een rijke klant van ze vervangen bij een geldzaakje. Een karweitje van niks!
Voor ƒ 100?
Jippie!
Heeft u vroeger niet in Iepstad gewaand?
Da's heel lang geleden! Niemand daar zal me nog herkennen, denk ik!
In Iepstad kent niemand die Duck natuurlijk!
Daarom moet dit plan ook lukken, zie je!
Zodra we de centen binnen hebben, verdwijnen we voor goed!
Hihihi!
Later . . . in Iepstad. . .
Kijk, daar is oom Donald die andere kleren aan 't kopen!
IEPSTAD BANK
En naar die bank moet hij.
Nou, hoe zie ik er uit?
Wat een dure meneer! Hihihi!
Hum, maak dat even in orde, wilt u?
Welkom thuis, meneer! Een agenblik!
En ver buiten de stad . . . .
Zou hij geen argwaan krijgen als hij ons het geld in die schuur geeft?
We smeren 'm voordat-ie weet wat er aan de hand is! Hihihi!

Asjemenou! Kreeg u dat zamoor?
Ja! Nu even 't geld afgeven en dan gaan we verder!

Hé, deze omgeving komt me bekend voor. Hier speelde ik veel toen ik nog een jongetje was!

Zie je die heuvel? Daar speelden we vroeger altijd „stammetje rollen".
Daar zijn ze!

Hae ging dat dan?
Ik zal 't laten zien!
?
?

Waar gaat-ie heen?
Zullen we wel zien!
Daar kwamen handigheid en durf aan te pas!

Kijk! Stammetjes genoeg!
U voelt zich zeker opeens weer jong, hè, oom?

Ja . . . alleen . . . ik mis Boze Bertus. . . die zat ons jongens altijd dwars!
Boze Bertus?
Verdrooid, wat daet die Duck toch allemool?

Hij werd woest als wij dit spelletje deden en over zijn brug reden!
Hij noemde me Palletje Peenveer en sloeg altijd een plank voor de brug als ik eraan kwam rollen!
Kijk uit, oom Donald!
ZOOM!
BONK!
OEF!
Za, Peenveer, ben je teruggekomen in de stad?
Héé! Hij heeft u herkend, oom Donald!
Oei, die Duck is hier geen onbekende!
Kom, we moeten snel handelen!
En je bent je streken nog niet verleerd, hè?
Dezelfde knorrepot. Kom jongens!
Geef die zak nu maar of en loten we verder gaan!
Hé, het veldje waar ik altijd honkbalde!
PLOK!

Ik heb menig keer de bal over die schutting geknald!
Waar is iedereen apeens?
Za . . ben jij 't weer?
Hé, meneer Gram! Het is net als vroeger!
Jij bent toch „Peenveer" niet? Jij moet me die schade nog betalen!
Uh!
Zei u niet dat alles heel anders was toen u nog kind was, oom Donald?
Maar deze keer heb ik 't niet gedaan. Bewijst u maar eens dat ik . . .
O ja?
Ik pak dat wel even aan, Kees!
Jij had die knuppel in je handen!
Stap achter die schutting en ik zal het bewijzen!
Ga je gang!
U ziet me die zak tach niet gooien, of wel?
Vlug! Pak die . . . . oei! Politie!
Hé! Wat?!

Lapen! Weg wezen!
Hé, we zoeken jullie al een hele tijd!
Laat . . . iemand die andere schurk pakken!
Ik heb 'm!
?
Wat is er aan de hand? Hé! Dag brigadier Brassert!
Asjemenau! Door hebben we zowaar Polletje Peenveer! Hoe kom jij hier?
Als Donald klaar is . . .
Op die twee oplichters laeren we al 'n tijd! Dank zij jou hebben we ze nu!
Is er ook een beloning?
Ja, 'n flinke ook! Zeg, over geld gesproken, krijg ik nog niet steeds een tientje van jou?
Ach . . . dat was ik helemaal vergeten. Sorry, haor!
En zo . . .
U VERLAAT IEPSTAD
TOT ZIENS!
Zoals ik al zei, jongens, pas als je al je oude schulden betaald hebt, ga je prettig op vakantie. Eerder niet! Hihi!
Jaja . . . na twintig jaar, hè?
Enfin, beter laat dan nooit, niet waar? Haha!

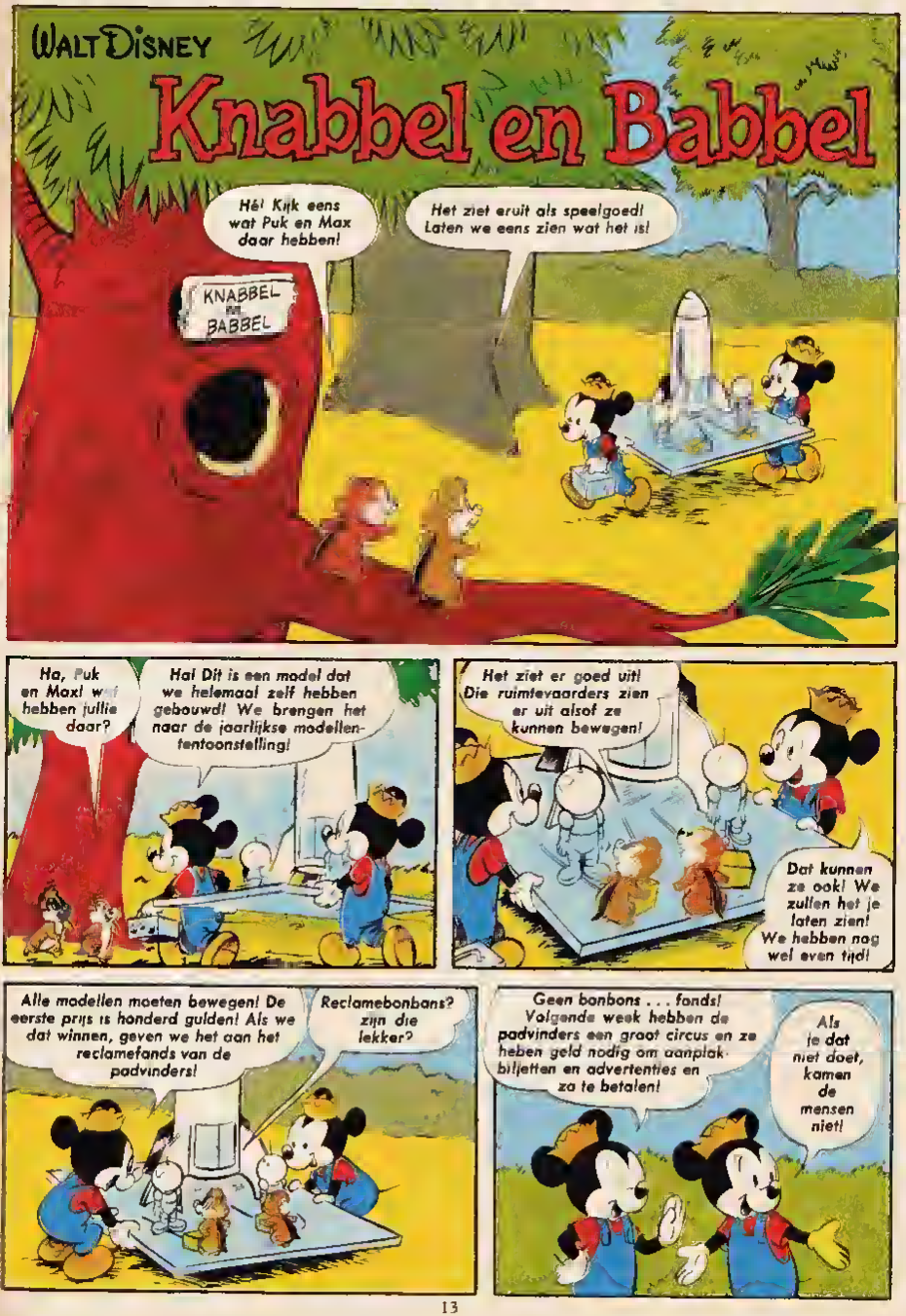
WALT DISNEY
Knabbel en Babbel
Hé! Kijk eens wat Puk en Max daar hebben!
Het ziet eruit als speelgoed! Laten we eens zien wat het is!
KNABBEL en BABBEL
Ha, Puk en Max! wat hebben jullie daar?
Hal Dit is een model dat we helemaal zelf hebben gebouwd! We brengen het naar de jaarlijkse modellen-tentoonstelling!
Het ziet er goed uit! Die ruimtevaarders zien er uit alsof ze kunnen bewegen!
Dat kunnen ze ook! We zullen het je laten zien! We hebben nog wel even tijd!
Alle modellen moeten bewegen! De eerste prijs is honderd gulden! Als we dat winnen, geven we het aan het reclamefonds van de padvinders!
Reclamebonbons? zijn die lekker?
Geen bonbons . . . fonds! Volgende week hebben de padvinders een groot circus en ze hebben geld nodig om aanplak-biljetten en advertenties en zo te betalen!
Als je dat niet doet, komen de mensen niet!

We zullen je laten zien hoe het gaat! Let goed op de monnetjes!
Goed!
Oh! Kijk eens!
Het lijkt wel toveren!
Ik weet het! Ze laden de raket!
Wat knap van jullie, zeg!
We hebben de onderdelen van een oude elektrische trein gebruikt!
Maar we hebben wel hulp gehad, hoor! Willie Wortel heeft het ontwerp voor ons gemaakt!
Jullie winnen vast! Veel geluk, jongens!
OEI!
Oei! Puk glijdt uit over een eikel!
Oh, nee! Het schakelkastje is kapot! Wat vreselijk!
KONK!
(Slik!) Daar gaat onze kans om dat geld voor de padvinders te winnen!
Neem me niet kwalijk, Max! Ik zag die eikel niet!

(Smak smak!) Ik aak niet, anders had ik hem opgegeten!
PUK!
Uilskuiken! Jij kunt alleen maar aan eten denken! We moeten onze vrienden helpen!

Dank je, maar je kunt niets doen! De enige manier waarop ons model werkt, is met dat kleine kastje!
En we kunnen het nooit op tijd laten repareren! Over een half uur begint de keuring!

Hmmm! Ik heb een idee! Psst . . . psssst . . . psst . . .
Tjee! Dàt kan misschien!

Op de tentoonstelling . . .
Geen woorden maar daden, hihi!
Sttt! We moeten het niet voor de jongens bederven!

Hmm! Laat 'ns kijken! Het volgende model ter beoordeling is het ruimtestation van Puk en Max Mause!
Weet je zeker dat het goed is wat we doen?
Nee! Maar het is vaar een goed doel!.

Wel, jongens! Laat maar eens zien wat hij kan!

Dat is ons sein! Daar gaan we!

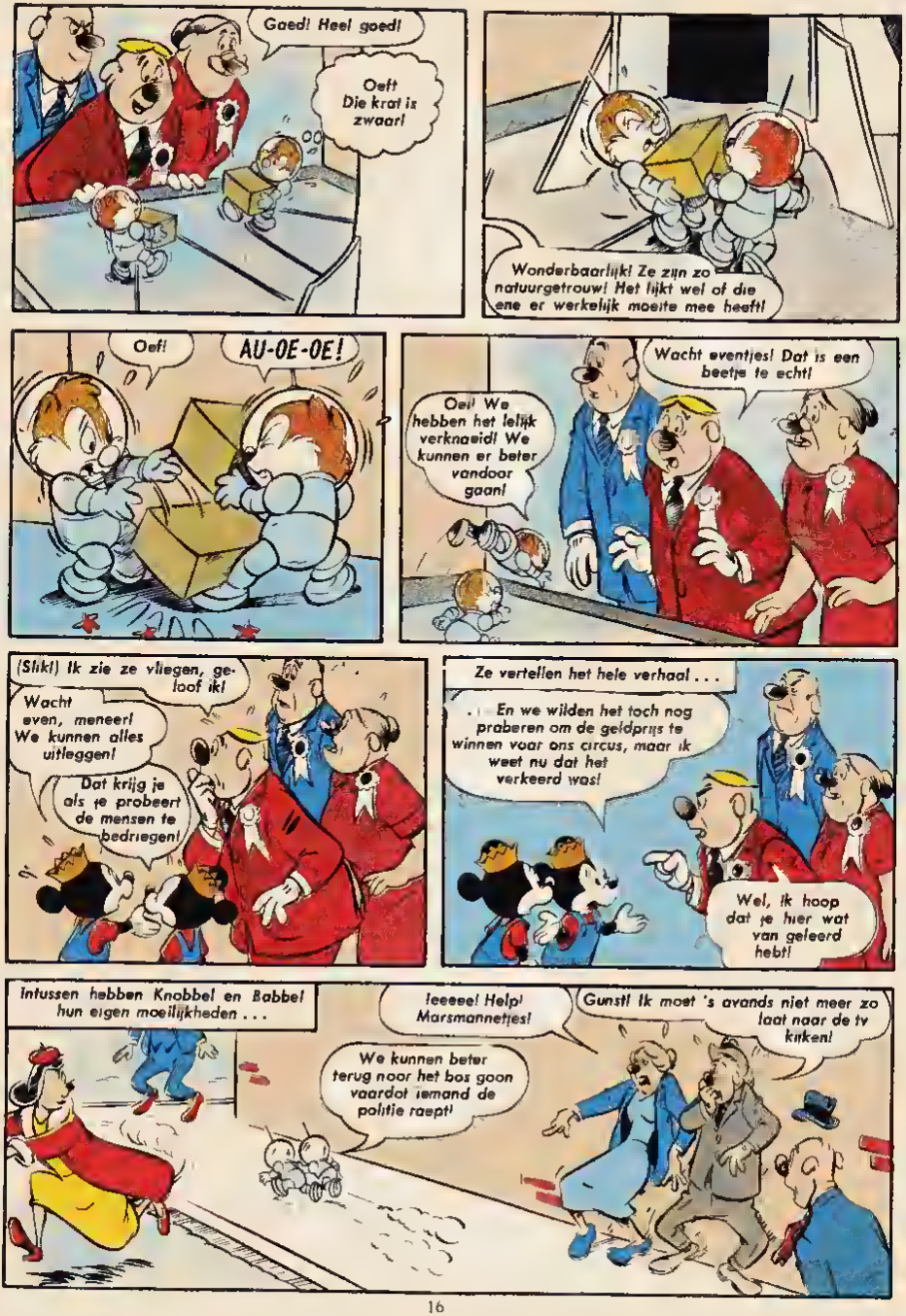
Goed! Heel goed!
Oeft Die krat is zwaar!
Wonderbaarlijk! Ze zijn zo natuurgetrouw! Het lijkt wel of die ene er werkelijk moeite mee heeft!
Oef!
AU-OE-OE!
Wacht eventjes! Dat is een beetje te echt!
Oei! We hebben het lelijk verknaeid! We kunnen er beter vandoor gaan!
(Stikt) Ik zie ze vliegen, geloof ik!
Wacht even, meneer! We kunnen alles uitleggen!
Dat krijg je als je probeert de mensen te bedriegen!
Ze vertellen het hele verhaal . . .
En we wilden het toch nog proberen om de geldprijs te winnen voor ons circus, maar ik weet nu dat het verkeerd was!
Wel, ik hoop dat je hier wat van geleerd hebt!
Intussen hebben Knobbel en Babbel hun eigen moeilijkheden . . .
Ieeeee! Help! Marsmannetjes!
Gunst! Ik moet 's avonds niet meer zo laat naar de tv kijken!
We kunnen beter terug naar het bos gaan vaardat iemand de politie raept!

(Slik!) Iemand heeft het al gedaan!
Daar zijn ze! Voorzichtig! Misschien hebben ze wel stroolgeweren bij zich of zoiets!
POLITIE
PIE-IE-IEP!
Wij komen niet uit de ruimte! We komen uit het bos!
Woor zouden Knabbel en Babbel zitten? Stakkerds! Ze gingen er vandoor toen ze dachten dat het mis ging!
Wat is dat voor een oploop door?
Blijf daar, jochie! Die ruimtemannetjes kunnen gevaarlijk zijn!
Ruimtemannetjes? Dat zijn Knabbel en Babbel!
Ziet u? Ze waren zo gekleed voor een tentoonstelling!
(Slik!) Wel olle mensen!
Ho! Wat een artikel wordt dat! Twee diertjes die de hele stad in opschudding brengen!
Vertel het hele verhaal eens, jongens!
En...
Extra-editie! Alles over de ruimtediertjes!
Oh! Alle kranten vertellen over ons circus! We krijgen meer gratis advertenties dan we met duizend gulden konden betalen! Het wordt stampvol!
Jullie hebt goed werk gedaan, jongens!
KIOSK
RUIMTE MONSTERTJES
BEZOEK UIT DE RUIMTE
MAANMANNETJES
VREDE BEDREIGD?
PANIEK IN DE STAD
Oh, padvinders houden van dieren, dus wij van padvinders!

PIPO en het ROOM IJS RIJK

GESCHREVEN DOOR WIM MEULDIJK
ILLUSTRATIE JAN WESSELING

WAT ER GEBEURDE. Uit een onbekend noordelijk land is een kluit op een ysschots komen aanspoelen. Prins Broesnof van Room-IJzië noemt die man zich. Omdat niemand ooit van hem en zijn land gehoord heeft, wordt Pipo nieuwsgierig en besluit de barre tocht naar het noorden te wagen. De pareldieven Snuf en Snuitje loeren echter op een beloning en lokken prins Broesnof van Pipo weg met een ijskarretje achter hun auto. Pipo gaat er achteraan met zijn woonwagen en koopt een oude ijskast, waar de poolprins maar al te graag inkruipt!

5. EEN FRISSE NEUS!

HOEWEL Mammaloe de toekomst een beetje somber inziet door Pipo's reisplannen naar het koude noorden, moet ze toch ook lachen om de list waarmee Pipo de vreemde prins weer veroverd heeft. „Hihi!" zegt ze. „Een ijskast! Altijd heb ik er eentje willen hebben en nu is er zo'n ding en nu zit er een prins in en een gat voor zijn hoofd! Ohoh, Pipo, wat kun je het toch altijd mal verzinnen! Hoe houdt zo'n man het uit, he?"

Maar prins Broesnof heeft het best naar zijn zin, zijn hoofd dat boven de ijskast uitsteekt, lacht voor de eerste keer en hij zingt onverstaanbare volksliedjes uit zijn verre ijsland. „Broetsj-broetsj-knol-njet-brats-bliriko!" klinkt het ongeveer, een dreigende melodie, waar de koude rillingen je van over de rug lopen.

„Nu hebben we hem en we houden hem," zegt Pipo. „We brengen prins Broesnof ongedeerd naar zijn bibberlandje terug en als Snuf en Snuitje nog eens aanvallen krijgen ze een ezeltrap of een zweepjesklap! Maar ze zullen het nu wel opgeven!"

Vrolijk kietteren de hoeven van Nononono over de lange straatweg, waarlangs de bomen in knop staan en de mussen tjilpen want hier is het nog lente... maar als ze nog verder in het noorden zullen komen, rijden ze de winter weer in. Mammaloe rilt al bij de gedachte en zoekt in de hangkast naar warme dasjes.

De reis verloopt zonder ongelukken, maar Pipo heeft één denkfout gemaakt. Snuf en Snuitje hebben de strijd nog niet opgegeven! Ze hebben het aanhang-ijskarretje

Hun ezeltje heeft zeker motorpech! Let op!"
Ze rijden hun auto achter een hekje en loeren dan plat achter een struikje naar Pipo en zijn familie „Kijk nou eens!" fluistert Snuf, „ze kunnen niet verder! Wat r-raar! Er steken afsluitbomen over de r-rijweg, maar d'r is nergens een trein te zien!"
„Dat klopt!" fluistert Snuitje terug „Het is ook geen overweg, het is de douane! We zijn bij de grens van het eerste noord-land! Pipo moet zijn vergunning laten zien om die ezel van hem over de grens te mogen brengen! Dat is onze kans!"
Snuf zegt dat hij dat fijn vindt, maar niet begrijpt over welke kans het gaat maar de slimme Snuitje is al weg, plat op zijn buik schuift hij door de berm en bereikt de achterkant van de woonwagen, de kant waar de ijskast staat met prins Broesnof, de koninklijke koukleum!

ingeruild voor een heleboel liters benzine en hun oude auto hobbelt hardnekkig achter Pipo's woonwagen aan. Ze loeren op een kans om de ijsprins weer te veroveren....
„Z-zeg, Snuitje!" zegt Snuf, „je hebt je lelijk laten b-b-beetnemen door die flauwe clown, jongen! Dis kunst met die ij-ijskast van hem had je m-moeten tegenhouden, kleine muis! Nu zijn we die kostbara m-majesteit kwijt en dat is jouw schuld!"
„Mijn schuld?" roept Snuitje „Hoe kom je daarbij! Nietes!"
„Welles," zegt Snuf
„Nietes," zegt Snuitje
„Welles," zegt Snuf
Drie kilometer lang zijn ze daarmee bezig, maar dan remt Snuitje zo hard, dat Snuf met zijn neus tegen de voorruit botst en inplaats van „nietes" het woord „auw" roept.
„Stil toch!" sist Snuitje „Jij met je herrie! Daar staan ze! In die inham!
Terwijl Pipo, Mammaloe en Petra gezellig met een grens-maneer staan te praten over hun verre reizen, kruipt Snuitje onder hun woonwagen en morreit aan de draadjes, die uit de ijskast hangen
„Wat doet die m-malle fop-speen nou?" stamelt Snuf „Hij denkt toch niet dat die pr-prins een staartje heeft, waaraan hij hem uit de diepvries kan trekken? Ik snap er persoonlijk n-niets van!"
Daar is Snuitje alweer, net op tijd, want Pipo heeft alles af laten stempelen, de afsluitboom gaat omhoog en de woonwagen rijdt het volgende land binnen Snuitje geeft vol gas en rijdt over de tenen van een grensmeneer ook dat land in „Wat heb je nou gedaan?" vraagt Snuf „Je pruist maar zo'n beetje en die grensmeneer staat ook al boos te roepen en die pr-prins zit nog steeds in de ijskast van P-Pipo je hebt je tijd verkn-spild!"
Snuitje grinnikt alleen maar! Hij tuurt aandachtig naar de draadjes die uit de ijskast hangen en verbonden zijn met de accu die de elektrische stroom levert. Er beginnen vonkjes af te springen en kleine rookwolkjes uit te kringelen „Let op, Snuf!" snauwt Snuitje „We gaan een mooie kunst zien! Jij moet hem opvangen!" Hij geeft vol gas en gaat vlak achter de woonwagen rijden. Petra hoort de auto en roept „Kijk uit, papa, ze zijn er weer, die twee pareldieven! Ze willen vast weer iets stouts uithalen en...." Op dat moment gebeurt het! Een blauwe vlam slaat uit de elektrische kabels van de ijskast, prins Broesnof gilt „Broetsj! Au! Mijne zitplaats is van vuur! Warm, hitte, help!" Tegelijk suist hij als een vuurpijl uit de ijskast, maakt een dubbele salto en wordt keurig opgevangen in de auto van Snuf en Snuitje „Hebbes!" roept Snuf trots „Onze l-list is gelukt, Snuitje, kleine muis! Vol gas en topsnelheid! Wegwezen!"
De auto rijdt snel langs de ezelkar, die door Pipo verschrikt tot stilstand gebracht wordt en verdwijnt in de verte Mammaloe en Petra staan al bij de ijskast als Pipo afgestapt is en omloopt „Pipo!" roept Mammaloe, „die ijskast rróókt! Het is een oven geworden, geen wonder dat die koude prins eruit gesprongen is Was er brand?" Pipo schudt mistroostig zijn hoofd als hij de schade bekijkt „Geen brand Mammaloe," zegt hij „Het komt door de kortsluiting! Die boeven hebben aan de leiding gezeten en toen is de elektrische stroom verkeerd gegaan en ontploft! Ze hebben het slim aangepakt en nu zijn wij onze vreemde reisgenoot weer kwijt! Wat een pech!"
Mammaloe haalt haar schouders op „Het is jammer" zegt ze, „maar daarom hoef je niet zo hard te gaan huilen, Pipo! Je tranen spatten in mijn hals!" Maar het zijn geen Pipotranen, het zijn grote regendruppels, die plotseling neer beginnen te kletteren
„Een buitje voor het stof," zegt Mammaloe, maar drie dagen later weet ze wel beter, want dan regent het nog Ze rijden dan nog steeds door het land Sopzonië, waar het bijna altijd regent Een sombere streek met kikkers en slakken, modderpaden en waterplassen waardoor de woonwagen maar langzaam vooruit komt
Gelukkig kunnen Snuf en Snuitje hun voorsprong nu ook niet vergroten, teikens zakt hun auto weg in de modder en dan moeten ze weer duwen. Prins Broesnof steekt geen hand uit, hij zit prinshoerlijk onder een regenzeil, waar alleen zijn neus uitsteekt want die wil hij goed fris houden!
„Ohoh," wat zijn we b-begonnen," jammert Snuf „Ik ben g-gewoon een modderfiguur geworden! Het is vast nog wel duizend kilometers v-ver naar dat pool-ijsland van die koninklijke snuiter! Ohoh, wat een r-reis!"

Volgende week:
WISSELENDE KANSEN...

WALT DISNEY
de kleine Boze Wolf
Ha, die Wolfje! Wat zou je ervan zeggen om fijn een week met ons op vakantie te gaan?
O, dank je, maar ik denk niet dat ik dat kan betalen!
3 BIGGETJES

Maar het kost je geen cent! Oom Ever heeft ons gevraagd bij hem in zijn vakantieoord in de bergen te komen en we mochten een vriendje meebrengen, zei hij!

Ik ga het meteen aan vader vragen, maar hij vindt het vast niet goed!
Ik hoop van wel!

Een tijdje later . . .
Vader, de Biggetjes hebben me gevraagd of ik een week met ze op vakantie ga — gratis!
Hebben ze dat?

Wel, zoon, doe dat dan maar! Je hebt het verdiend! En maak je over mij maar geen zorgen, hoor!

Fijn, bedankt! Ik ga het meteen aan de Biggetjes vertellen!
(Gaap!) Tot je dienst, hoor!

Aha! Dit is de kans waar ik op heb gewacht! Als de Biggetjes eenmaal uit dat huis met al die vallen en klemmen weg zijn, heb ik ze zo te pakken!

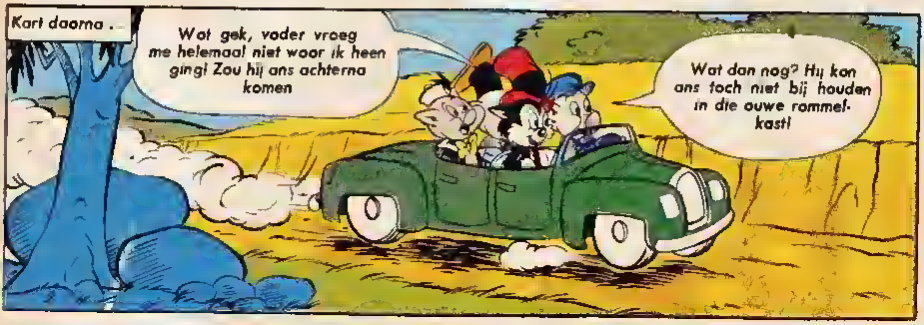
Kort daarna . .
Wat gek, vader vroeg me helemaal niet waar ik heen ging! Zou hij ons achterna komen
Wat dan nog? Hij kon ons toch niet bij houden in die ouwe rommelkast!

Intussen . .
Midas, ouwe jongen, dat was een meesterlijke zet, om niet te vragen waar ze heen gingen! Nu zijn de Biggetjes niet op hun hoede!

Ik hoef helemaal niet te weten waar ze heen gaan om ze te kunnen volgen! Mijn ouwe biggesnuffelaar zal daar wel voor zorgen!
SNIF! SNIF!

Ik kan een big op tien kilometer afstand ruiken! Daarin heb ik nog nooit gefaald!
VARKENS VAKANTIE OORD · 8KM

Later . . .
Wil je je geluk vandoog niet eens bepraeven, Wolfje?
De vissen in dat meer zijn te verstandig! Misschien morgen!

Aha! Eindelijk worden deze lange vermoeiende uren van wachten beloond! De Biggetjes gaan in hun eentje het meer op!
Mijn eigen zaan heeft me niet herkend! Het werkt allemaal schitterend!
Daar zijn ze! Hmm! Ik kan mezelf wel als een gast beschouwen, vind ik! Per slot van rekening heb ik gisteren een ijsje bij het cafetoria gekocht!
BOTEN ALLEEN VOOR GASTEN
Ik spring boven op ze en pak ze, vóór ze in de gaten hebben wat er aan de hand is!
SPUTTER! SPUT!
Hé, meneer, niet die boot nemen!
Hoor ik daar iemand roepen?
WROEM!
Hé! Wat is er aan de hand met deze boat? Ik wil rechtuit varen!
?
Ik vaar recht op de kant af! Het raer werkt niet meer!

BONK!
KRRAK!

Ik heb geprabeerd u te waarschuwen, meneer! Het raer van die matar is gebraken.

Hé daar, u bent niet een van de vaste gasten hier, wel?
Nee, meneer Evert Hij is mijn vader!

Wel, vader of geen vader, u zult de schade betalen die ik aan die baat heb!
Ik — Ik ben nagal slecht bij kas!

Oh, aver zulke kleinigheden maak ik me niet bezargd! Ik denk dat we wel een regeling kunnen bedenken die ans allebei tevreden zal stellen!

Dus. . .
Heeft u nog last van uw haafd, vader?
Nau en af . .

Maar waar ik het meest last van heb is te weten dat die drammelse Biggetjes van deze aardappels zullen eten!

geschreven door TIM MARAN
illustratie:
HANS KRESSE

de NAAMLOZE VALLEI

Onder de berg-Cherokees is een geheimzinnige ziekte uitgebroken, die angst en ontzetting zaait onder de blanke kolonisten. Het leger stuit het gebied af en dwingt de pioniersgezinnen eruit weg te trekken. Door de opwinding ontstaan er misverstanden en zelfs schietpartijen tussen blanken en roodhuiden; de stemming raakt uiterst geprikkeld, een oorlog lijkt onvermijdelijk. Wanneer de soldaten ook de familie McKee weghalen uit hun Naamloze Vallei, blijkt Martje door Cherokees te zijn

ONTVOERD

MACHTIG geroffel van paardenhoeven naderde het Cherokeedorp aan 't Pee-Koo'baani-meer. Verwoed blaffend en met alle nekharen overeind stoven de gele, wolfachtige dorpshonden er op af. „Het is Eerste Bever!" schreeuwde een jongetje, dat, als alle jongetjes in de wereld, tuk was op lawaai en sensatie en daarom meteen achter de honden was aangehold. „Eerste Bever komt terug!"

Mannen, vrouwen en kinderen kwamen nieuwsgierig toegelopen. Diep weggehurkt in hun achterbenen kwamen de mustangs in een baaierd van stof, rondspattende aardkluiten en flarden zweetschuim tot stilstand. Hun flanken zwoegden en de wild rollende ogen puilden angstwekkend uit, de arme dieren waren zowat opgereden. Maar nog vóór zij stil stonden, gooide de voorste krijger iets op de grond. Het plofte als een slappe graanzak neer.

„Psàw!" krijste hetzelfde jongetje, op en neer dansend van opwinding. „Een gevangene! Een klein bleekgezicht!" Er weerklonken uitroepen van verbazing en ontsteltenis. „En Kagaka, de Sluipende Wezel, is gewond!" Hierdoor bet jongetje verder en toen kreeg hij, zoals het ook overal in de wereld zou gebeuren, van zijn moeder een draai om de oren omdat hij voor zijn beurt sprak en zo'n oorverdovend kabaal maakte. Want dit was een hoogsternstig ogenblik, een ogenblik voor de volwassenen: er moest iets ergs zijn gebeurd, de gezichten van de teruggekomenen spraken boekdelen.

Allen riepen en praatten door elkaar. Uitroepen werden gehoord: „... onverwachts beschoten de bleekgezichten ons" en „... alles kwijt, de lastpaarden, de huiden" en „... de Blauwjassen (militairen) bevinden zich reeds op onze jachtvelden!"

Allerwege schrik en oplaaiende woede. De gezichten betrokken, heetgebakerde jonge krijgers baiden de vuist en wilden er meteen op los. Maar opeens zweeg iedereen en de menigte maakte ruim baan voor een fiere, hoog opgerichte gestalte, die de volle hoofdtooi van sachem droeg.

Het was Flitsend Mes, hoofdman van de

Schildpad-clan der berg-Cherokees en door zijn volk „Vader der Wijsheid" genoemd. Zijn kleine doch merkwaardig heldere ogen in het donkergelooide, door duizend rimpeltjes doorgroefd gelaat, namen flitsend het beeld in zich op. Hij hief de hand op. „Dat Eerste Bever spreke!"

Eerste Bever stond voor hem, het hoofd trots opgeheven, een atletisch gebouwde krijger, wiens naakt bovenlichaam glansde van zweet en beveret. In zijn spleetoogjes fonkelde de woede. Hij rukte de pijlkoker

over zijn schouder en wees „Deze koker telt twaalf pijlen minder! Zij werden verschoten op bleekgezichten!" En met een stem, schor en trillend van haat, vertelde hij van het gevecht in de kloof en tegen de soldaten

Een dof gegrom van woede murmelde langs de rijen der toehoorders Maar het gelaat van de oude sachem bleef onbewogen „Wat Eerste Bever vertelt, is zeer ernstig," zei hij alleen „Hierover moet direct met de Wijze Ouden beraadslaagd worden Intussen late Kagaks zijn wond verzorgen en ook gij, Eerste Bever, vertoont sporen van harde strijd."

„Dit," zei Eerste Bever vuurspuwend van woede, terwijl hij zijn hand over zijn gezicht haalde dat onder de krabben en krassen zat, „zijn de nagels van die gele boskat geweest!" en hij schopte kwaadaardig tegen het slappe bundeltje aan zijn voeten

Flitsend Mes keek hem aan en Eerste Bever vertelde hoe zij het kind hadden aangetroffen terwijl het bij een beek stond te hengelen en het toen als een soort gijzelaar hadden meegenomen De sachem wenkte naar een paar vrouwen

„Neem het kind mee en verzorg het Laat het niet ontsnappen!" Hij wierp nogmaals, met respect, een blik op de beschadigingen in het gezicht van Eerste Bever en draaide zich toen om.

Martje kwam bij met het gevoel of er op haar hoofd een buil zat zo groot als een pompelmoes In werkelijkheid was de bult, waar de achterkant van Eerste Bevers tomahawk haar had geraakt om een einde te maken aan haar vechtpartij, zo groot als een kippeëi, maar het was genoeg om Martje „Au!" te laten kreunen als ze haar hoofd maar even bewoog Zij liet de pijn weg ebben en sloeg weer de ogen op Zij lag in een vreemde hut, het rook er naar Indianen en er zaten vier vrouwen bij haar, oude vrouwen, met onaandoenlijke, platte gezichten en spinnogetjes.

„Wie zijn jullie? Waar ben ik?" vroeg Martje Ze antwoordden niet, zij verstonden haar ook niet Zonder iets te zeggen stond een van de vrouwen uit haar hurken op en schuifelde de hut uit Martje keek haar na, bewoog het hoofd en zei toen weer „Au!" Zij trok een ielijk gezicht, sloot de ogen en lag weer doodstil om de pijn te voelen weggaan Zij lag op een dikke berepels, die koel en zacht aanvoelde; het was eigenlijk wel heel lekker om zo te liggen Als het maar niet zo stonk in de hut

De stank bracht, beetje bij beetje, haar denkvermogen terug Het was of er langzaam een gordijn werd weggetrokken Zij zag weer de Forellenbeek, haast uitgedroogd door de verschrikkelijke hitte van de Indiaanse zomer, een donkergroene kolk, er zat een grote vette forel in die kolk en die wilde maar niet bijten, hoe verleidelijk Martje ook het aas voor zijn neus liet dansen en huppelen En toen had ze die Indianen zien komen, ze had nog haar hand in het vredesgehaar tegen ze opgehevan en gezegd „Howgh, rode broeders!" Maar opeens was die griezel met zijn lelijke gezicht, die voorop reed, als een duivel op haar toe geschoten, hij had 'r met een woeste graai bij zich op de paarderug getild en was meteen verder gestormd

Ja, nu herinnerde zij zich alles en weer voelde ze zich knötswoest worden — ha, wat had ze geknokt, de ogen zowat uit z'n gezicht gekrabd, in zijn hand gebeten, met 'r puntige elleboog in z'n maag gestompt!!! Als de jongens haar zo hadden gezien . — de jongens — de

Opeens verlangde Martje heel erg naar huis, naar de Naamloze Vallei en het vallige, vertrouwde huis van tante Mckee, naar Bubbal, naar oom met zijn vuurrode kuif en zijn buidersnde schreiarlach en — en Martja wilde altijd een jongen zijn, een kerel, en liever zou ze een levande hagedis inslikken dan iemand haar tranen te laten zien, maar nu voelde zij zich toch wel héél ekelig en ziellg, hoor.

Een van de oude Indiaanse vrouwtjes was opgestaan, ze liep zo krom alsof ze doormidden geknakt was en haar gezichtja was zo erg gekrompen dat het nog maar zo groot was als een wintarappel Maar ze was vriendelijk Za tilde Martjes hoofd voorzichtig op en zette een aarden kommetje een haar lippen Ze zal lets onverstaanbaars. Martje dronk Het goedje smaakte slijmerig en zuur, maar het deed haar goed, want zij had erge dorst.

Opeens werd de zware elandshuid, die voor de ingaag hing, weggeslagen en tegen het gele middaglicht stond een kloeke gestalte afgetekend Martje moest even beter kijken — toen herkende ze hem Het was de Indiaan die ze een paar maanden geleden met een jechtverwonding thuis, in de Naamloze Vallei hadden verpleegd Het was haar te moede of zij een stukje van thuis zag „Zwarte Havik!" riep zij uit en met uitgestrekte armen wilde zij overeind schieten, maar toen flitste er een rode pijn achter haar ogen en kreunend zakte zij terug

In een paar passen was de jonge krijger bij haar „Papoose (kind)!" rlep hij verhaasd uit an even voelde zij zijn hand op haar hoofd Hij eprak enkele woorden tegen de vrouwen en verdween weer Martje leg heel stil en liet de pijn weggaan en ze voelda zich niet meer zo alleen en bang en verdrietlg

Met snelle, bijna woedende schreden begaf Zwarte Hevik zich naar het „Huis der Geesten", waer de clanraad vergaderde Hij was er niet bij geweest toen Eerste Bever en zijn vijf krijgers terugkwamen in het dorp, daar hij op dat moment bezig was zijn paard in hat meer te baden Toen hij terugkwam an verwonderd opmerkte dat ar geen man was te hekennen, hoorde hij wat er was gebeurd en det nu zijn vader, de sachem Flitsend Mes, met dlens Raad van Wijae Ouden beraadslaagde Zwarte Hevik waa zelf een eerstekias driftkop en niet bepaald een liefhebber van bleekgezichten Hij had zich dan ook naar het „Huis der Geesten" gehaast om zich onder de toehoorders van de raad te scheren en zijn stem te verheffen vóór het opgraven van de strijdbijl!

Het „Huis der Geesten", waar de geweldige totem ven de Schildpadclan voor stond, was het grootste bouwsel van het dorp an het domein van de medicijnman Het was deerbinnen mufbenauwd en halfduetar, aan de wanden hingen allarlei rellkwieën die met toverij en hokuspokus te maken hadden, en ook overblijfselen uit de grote, roemrijke historie der Cherokees de leidslensen van beroemde sachems uit de oudheid, trofeeën van wel honderd oorlogen, schilden van verslagen vijanden

Een geweldige, rechthoekige zitbank van dunna boomstammen stond in het midden, deerop wes de clanraad gezeten, bestaande uit de sachem, diens Raad van Wijze Ouden en de medicijnman Voor de rest wes het vertrek mudjavol krijgers, die rijen dik rondom de raad gehurkt zaten Zij hadden niat het recht van beaiissing, doch konden met hun gegrom van hun goed- of afkeuring doen blijken op alles wat er werd gesproken Ook hier hing die eigenaardige, verpestends stank die Martje in haar hut had geroken, het was niet de „gewone" Indisnenlucht, een lucht die aan bossen en wilde dieren deed denken Dit was écht een lucht van bederf, van ziekte, van vuil. En die stank walmde uit de aenwezigen op Een haslangstallande toeschouwer rou trouwens opgemerkt hebben dat de Cherokees zich ale vertwijfalden krabdan Ze zaten sis apen in alkaar gehurkt en zouden zich liefst ook als apen met alle vier poten tegelijk gekrabd hebben

Zij zaten onder de bultjes en puistjes, die bij daze an gene zelfs tot hele plakkaten waren samengekoskt an hun gekrab veroorzaakte open wondjes waar meteen vuil uit kwam en het was dit vuil, dat zo'n afslotende lucht verspreidde Heel wat maanen, vrouwen en vooral kinderen in het dorp kregan ar zelfs hoge koortsen van

Zwarte Havik hurkte juist tussan de andere krijgers In toen zijn vader aan het woord was. Ernstig, doch zeer bedaard en vermanend klonk zijn stem.

„Dit is een tijd van rampen Reeds haeft Manito, de Grote Geast, het volk der Cherokeea geslagen met de vreemde ziekte — thans doet hij, al even ondoorgrondelijk In zijn helslssingen, de bleekgezichten de hand verheffen tegen dit volk Elke beledlging, onrechtvaardigheid of vijandigheid jegens de zijnen, zal Flitsend Mes bestraffen"

„Ugh!" gromden de krijgers instemmend Doch de oude sachem hief zijn hand bezwerend op „Eerst evenwel wil Flitsend Mes weten waarom de bleekgezichten plotseling zijn omgedraaid, als de hond die door dolheid gebeten is. Alle dingen hebben hun reden an voor zoiets verschrikkelijks als een oorlog, moeten de bleekgezichten een evan verschrikkelijke reden hebben!"

Morrend gemompel ging door de rijen der toehoorders Een jonge krijger verstoutte zich halfluid te roepen „De bleekgezichten hebben geen reden nodig, zij willen de dood an de jachtvelden der roodhuiden!"

De oude sachem deed of hij het niet had gehoord, met stemverheffing vervolgde hij „Eerste Bever heeft een gevangene medegevoerd, 'n kind nog Hij heeft het weggerooid uit de vallei waar de totem der Cherokees over staat, het zal daarom geen haar aan het hoofd gekrenkt worden, aldus luidt mijn wil en het gebod van de stam Doch aan dit kind zal, als het weer kan spreken, gevraagd worden wat de reden is voor de vijandigheid der bleekgezichten jegens de Cherokees " Nog veel meer zei de oude sachem an ar volgden woord en wederwoord. Maar toen Zwarte Havik over het blanke kind hoorde spreken, dat Eerste Bever als gevangena had meegenomen, had hij de oren gespitst En toen was hij geluidloce en ongemerkt verdwenen

Thans verscheen hij weer Zijn verschijning was zo bruusk, zijn houding zo weerbarstig dat iedereen naar ham omkeek

Een der Wijze Ouden die aan het woord was, maakte zijn zin niet af Er hing een dikka broeiende stilta En in die stilte klonk de stem van Zwarte Havik, luider dan hij misschien had bedoeld, maar hard en onbuigzaam als graniet,

„Hat kind dat Eerste Bever heeft medegebracht, is voor leven en dood een zuster van Zwarte Hevik Het woord gevangene" — hij maakte 'n kortaf handgebaar — „is uitgewist "

Er klonk een woedende grom Eerste Bever was half overeind gesprongen, als een roofdier gereed voor de sprong „Ik heb het bleekgezicht gevangen, 't behoort mij toe!" snauwde hij hartstochtelijk

Fler hlikte de zoon van de oude eschem hem aan „Eerste Bever le mijn broeder," zei hij „Wij hebben het water uit dezelfde bron gedronken an tezamen de eerste bison gepijld Wil hij Zwarte Havik evenwal het kleine bleekgezicht betwisten, dan zal het mes spreken! Edoch," vervolgde hli terwijl hij met een onverhoeds gebaar zijn mes trok, „met dit mes wil Zwarte Havik, die zijn hand niet met het bloed van zijn broeder besmeurd wenst te zien het leven van het bleekgezichtenkind afkopen!"

Er klonk een suizend geluid en een korte klap — op een handbreedte van Eerste Bever stak het mes trilland in een stutpaal van het dak

Eén ademloos moment stonden de twee krijgers tegenover elkaar — toen trok Eerste Bever het mes uit het hout. „Bij het water uit de bron en de eerste bison," sprak hij en hat was of er lets van een glimlach over zijn stug, hard gelaat trilde — „vàng!" an hij wierp Zwarte Havik het mes terug Hat belandde met het heft in dlens hlitsemsnel uitgespreide hand

De oude sachem hief zijn hand op Men can kaast gelevan dat hij niets had genien af gekeerd van de korte twist, die dank zij de ridderlijkkeid van de twee janga krijgers zoik een gelukkige afloop had. „Breng het kleine bleekgezicht kier," gelastte hij Hij keek zijn soon aan. „Ik wil hear als onze gast lets vragen."

ditjes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

Het voertuig op deze postzegel van Roemenië wordt weleens een tram genoemd die niet op rails loopt Toch lijkt ons dit niet juist De trolleybus is een gewone autobus De voortbeweging geschiedt echter niet door een benzine- of dieselmotor, maar door een elektromotor,

waarvoor de stroom door stroomafnemers (beugels) van een bovenleidingnet wordt afgenomen. Oorspronkelijk had de trolleybus wel een besturing als een tram, maar al heel spoedig werd deze vervangen door voetpedalen voor het rijden en remmen, net zoals bij een gewone autobus Voordelen van de trolley zijn geruisloos, geen uitlaatgassen (luchtverontreiniging), soepele loop (geen versnellingen) en een gemakkelijk te onderhouden motor Een nadeel is dat de bus wat de route betreft aan het bovenleidingnet gebonden is Trolleybussen vind je in ons land in de steden Groningen, Nijmegen en Arnhem. Deze zegel komt uit een serie van vijf stuks Op de andere vier staan een stoomtrein, een diesellocomotief, een vliegtuig en een boot

GEVONDEN VOORWERPEN

Op het politiebureau van een stadje in Noord-Holland kwamen onlangs drie kleine kleuters, zo van een jaar of vier, naar binnen stappen. „Meneer," zei de kleinste tegen de agent die ze te woord stond, „hij heeft wat gevonden."
Degene die werd aangewezen, knikte van ja en opende zijn knuistje om het gevonden voorwerp te laten zien ... het was een cent. De agent schoot in de lach en zei dat ze het centje wel mochten houden Een beetje verbaasd en misschien ook wel een beetje teleurgesteld wandelden de drie kleintjes weer weg.
Terwijl ze de cent nog eens bekeken zei de kleinste: „Dat was toch een lieve agent."

VEERTIG POEZEN

EEN oude dame in een stad in het noorden van ons land zei altijd dat ze twee poezen had, omdat ze bijzonder op dit soort dieren gesteld was. De buren meenden echter dat ze niet twee, maar wel tien poezen in huis moest hebben. Dat kon men ook wel ruiken. Toen de oude mevrouw onlangs ziek werd en zich niet meer op straat vertoonde, kwam de politie er aan te pas. Nadat men de huisdeur had geopend, stapten niet minder dan ... veertig poezen naar buiten.

ZAKGELD-BELASTING?

Het zesjarige meisje Gwyneth in Derby, Engeland, ontving kort geleden een aanslagbiljet van de inkomstenbelasting. Ze

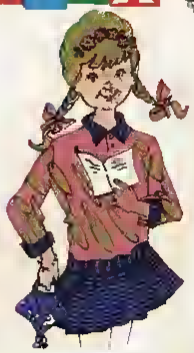

dacht dat het een grapje was, maar toen er niet betaald werd, kwam er een aanmaning.
Gwyneth schreef zo goed en kwaad als het ging eigenhandig een brief aan mijnheer de belastingontvanger en vroeg of ze van haar zakgeld — dat zes stuivers per week bedraagt — nu ook al belastingcentjes moest afdragen.
Gelukkig kwam er toen de mededeling dat alles op een vergissing berustte.

PAPEGAAI ALS MENSENREDDER

Tot de groep dieren die het leven van hun baas of bazin hebben gered, behoort sinds kort ook een papegaai uit Melbourne. Het dier zag op een dag zijn baas, die een winkel heeft, in een grote koelcel verdwijnen en ... de deur van deze koelcel viel achter hem dicht, zodat de man er niet meer uit kon. De papegaai begon toen zo erbarmelijk te krijsen dat na een minuut of tien de buurman eens kwam kijken wat er toch wel aan de hand was. Het slachtoffer kon toen nog bijtijds uit zijn ijskoude gevangenis bevrijd worden.

TOM POES en de H-H-HANDSCHOENEN

ZDALS IK ZEI: VOOR DIT SOORT WERKJES MOET MEN GEVOEL HEBBEN EN..
AU!
OH!
MIJN DUIM!
ZEER BETREURENS-WAARDIG.
NOG AANMERKINGEN OOK? IS DAT DE DANK, DAT IK JE HET WERK UIT HANDEN NEEM?
DOE HET DAN MAAR ALLEEN!
IK STEEK GEEN VINGER MEER UIT!
HEEL GRAAG, HEER OLIVIER.

AH! HEER OLLIE! GAAT U EEN EINDJE RIJDEN?
JA, JONGE VRIEND. DE STILTE VAN DE NATUUR ZAL ME GOED DOEN NA ALLE TEGENSLAG.
TEGENSLAG?
OCH..HM.. EEN ONGELUKJE BIJ HET OPHANGEN VAN EEN SCHILDERIJ. NIETS BIJZONDERS EIGENLIJK...
MAAR WAT MIJ ERGERT, IS DE HOUDING VAN JOOST. HIJ DOET NET, OF HET MIJN SCHULD IS, DAT IK ONHANDIG BEN...
...TERWIJL IEDEREEN WEET DAT MIJN HANDEN HEUS NIET VERKEERD STAAN, ALS ER IETS GEDAAN OF GEREPAREERD MOET WORDEN.
HM!
HÈ? WAT NU? DE MOTOR SLAAT AF.
JA... ER MOET ZEKER IETS GEREPAREERD WORDEN...
ZO HM. DAN EERST MAAR EENS KIJKEN, OF DIE DRAADJES GOED ZITTEN.
AI!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct. per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - **Prijs 6 frank.**
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. 1964 Walt Disney Productions.

HOE KRIJG JE ZO'N LEUK FINA-SPEL ?*

Wanneer je vader weer benzine tankt of olie ververst bij een FINA benzine-station - je weet wel die benzine-stations met de blauw-witte pompen - laat hij dan niet vergeten zo'n leuk spel voor je te vragen. Het spel kost niets!

*Zolang de voorraad strekt.

FINA

FINA NEDERLAND N.V.
's-GRAVENHAGE